

Polsslag 4, 14 april 2011

AMBITIE

Concurrerende basiszorg als voorwaarde voor vruchtbare samenhang tussen, zorg, onderzoek en onderwijs

De andere ambities zijn:

- goede, veilige en patiëntvriendelijke zorg van voorbeeldige kwaliteit en met de best denkbare service en gastvrijheid
- behoren tot de top 50 in wetenschap
- uitstekende topklinische en topreferente zorg leveren aan de regio en op sommige terreinen landelijk
- een goede en aantrekkelijke werkgever zijn en blijven
- vooraanstaand onderwijs- en opleidingscentrum
- Samenwerking met elkaar en met anderen – regionaal en (intern)nationaal

Tekst: Helma Erkelens

“Concurrentie past ons niet”

Concurreren waar mogelijk, samenwerken waar nodig. Zo zou coördinator beleid Victor Verrijp de ambitie die in deze Polsslag centraal staat liever

herformuleren. “In Noord-Nederland hebben we te maken met krimpregio’s en een artsentekort. Die problemen moet je samen oplossen.”

Het UMCG ziet het als een gezamenlijke taak van de ziekenhuizen in Noord-Nederland om ervoor te zorgen dat er in de regio voldoende, kwalitatief goede en toegankelijke zorg is. Maar waar moet je op concurreren als je de zorgvraag met moeite kunt behappen? Op het platteland, met name in Oost-Groningen, krimpt de bevolking. Concreet betekent dat minder patiënten voor de ziekenhuizen en dus minder ingrepen. Met als doemscenario dat bepaalde basiszorg niet meer geboden kan worden omdat behandelingen te weinig worden gedaan, en dat ziekenhuizen door een gebrek aan inkomsten uiteindelijk de deuren moeten sluiten. Een andere ontwikkeling is het groeiend artsentekort in het Noorden en het blijkt heel moeilijk om dokters van elders naar hier te halen. Deze problematiek verhoudt zich slecht met het idee van concurrentie. “Bij schaarste moet je elkaar niet kapot concurreren. Dan kan de patiënt nergens meer naar toe. En als ziekenhuizen in de regio de basiszorg niet meer kunnen bieden, gaan de patiënten allemaal naar het UMCG. Dan komt onze topreferente en topklinische zorg in de verdrukking. Terwijl wij juist daarvoor zijn”, aldus Verrijp.

Netwerken

Het UMCG is voor samenwerken in netwerken en concentratie van bepaalde vormen van diagnostiek en behandeling in de verschillende ziekenhuizen. Alleen zo kan de kwaliteit van zorg op peil blijven en kan iedereen in Noord-Nederland ervan blijven profiteren. Verrijp: “Op raad van bestuur-niveau onderteken je intentieverklaringen maar de zorgprofessionals van de ziekenhuizen zullen voor hun vakgebieden samen moeten uitzoeken: wat is de zorgvraag, wat zijn we bereid daar aan te doen en waar kan dat het best. Vervolgens kijken de ziekenhuisdirecties of dat ook financieel uitkan voor hun ziekenhuis en de zorgverzekeraars kijken of ze dat willen betalen.”

Grenzen opzoeken

Maar mag dergelijke samenwerking wel? Volgens de wet moeten ziekenhuizen voor het B-segment concurreren. Verrijp: “De wet gaat uit van de Randstad: daar wonen veel mensen, er is niet zo’n artsentekort en er zijn veel ziekenhuizen. Dat is bij ons allemaal niet het geval. In Noord-Nederland zoeken we bewust de grenzen op maar we zorgen er wel voor dat onze samenwerkingen binnen de wet blijven. Daar hebben we gespecialiseerde juristen voor.” Voor afdelingshoofden komt er binnenkort een lijst met do’s en don’ts. “Je mag niet zonder meer keuzevrijheid van patiënten beperken of over kostprijzen praten. Maar samenwerken aan behoud en verbetering van kwaliteit is toegestaan.”